

Rádiós jegyzet, 2021. január 4.

A gyógyulás éve

2020. próbás hónapjai után óvatosabban kell bánnunk az újévi jókívánságokkal. A megszokott „búékozás” helyett talán bölcsebb, ha csak annyit mondunk, annyit kívánunk másoknak és magunknak, hogy 2021 legyen a gyógyulás esztendeje. Hiszen sokféle sérülést, sebet hordozunk az elmúlt, vagy talán precízebben fogalmazva, a reménység szerint elmúló félben lévő nehéz időkből.

Mintha erről prédikálna a 2021-es Evangélikus Naptár borítóképe is, amin két kéz egy darabjaira tört, de azokból gondosan összeragasztott, tehát újra használható agyagedényt nyújt felénk. Igen, 2020-ban mindannyiunknak drasztikusan át kellett élnünk Ady Endre kemény diagnózisának valóságát: „*Minden Egész eltörött...*” Olyan bálványaink hevernek romokban, mint az emberi tudás, a tudomány legyőzhetetlen ereje, a korlátlan szabadság és biztonság mítosza. Sajnos, legdrágább, féltett közösségeink is többé kevésbé szétzilálódtak. Templomaink, beleértve a kultúra és a művészet templomait is, nagy részükben üresen állnak, bezárásra kényszerültek.

De van reális esély és remény, hogy ami átmenetileg részekre hullott, az újra egészsé, egészségessé legyen. A restaurált agyagedény biztató képe annak gyógyító szeretetét hirdeti, aki a megrepedt nádszálát sem törri el és dobja el, hanem helyreállítva újra használni akarja. Ez a szimbolikus üzenetet hordozó kép eszünkbe juttathatja a kin-tsugi néven ismert japán művészetet, melynek lényege, hogy ami széttört, az aranyporral kevert ragasztóanyaggal "meggyógyítható". Ez jóval több, mint valami bravúros technika. Vészterhes napjainkban többféle igen mély és aktuális mondanivalót hordoz. Most csak néhányat idézek ezekből:

Ne felejtsünk el és ne féljünk emlékezni mindarra, ami fájdalmasan érintett minket az elmúlt esztendőben. Ami megmutatta korlátainkat, határainkat, amiből tanulhatunk. Ami újra Isten korlátlan és határtalan szeretete felé fordíthat minket.

Ne szégyelljük életünk repedéseit, ne takargassuk sebhelyeinket. Ismerjük el és ismerjük föl, hogy szükségünk van arra a különleges „ragasztóra”, ami újra egyé teheti mindazt, ami széthullott.

Ez az életszemlélet arra is megtaníthat, hogy nem kell, nem szabad, nem érdemes túlzottan önféltő, önmentő, önző módon óvatoskodva élni. A próbatételek, a traumák életünk természetes részét képezik. Ha ezeket tudatosan

felvállaljuk, feldolgozzuk, akkor megtapasztalhatjuk Hemingway biztató bölcsességét: „*A világ megtör mindenkit, ám a töréspontokon megerősödik az, aki állja.*”

A repedések nyoma ugyan mindig látható marad, de éppen ez emlékeztethet arra, hogy milyen mélységekben tartattunk meg, és mennyire igaz az apostoli bizonyoságtétel: „*akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik...*”

2021. első rádiós jegyzetét az induló esztendőt intonáló évi útmutató ige jézusi felhívásával zárom Lukács evangéliumából: „*Legyetek irgalmasok, amint a ti mennyei Atyátok is irgalmas.*” Imádkozzunk, hogy 2021 valóban Isten megújuló kegyelmének, irgalmának éve lehessen! Tegyük meg minden tőlünk telhetőt, hogy megtartó kezébe simulva engedelmes eszközei legyünk gyógyító szeretete továbbadásának.

Gáncs Péter